

"El Principal ha de ser la in

Com porta un home de teatre com vostè el tema de la gestió d'un teatre?

—La veritat és que la gestió sempre és una mica complicada. Però de tota manera he de dir que jo, a la majoria de muntatges que he fet, he dut la producció. Per sort o per desgràcia, a més de ser director artístic dels muntatges, sempre he hagut d'encarregar-me'n de la producció. Si no ho feia jo no hi havia ningú que ho fes i, per tant, no m'ha quedat més remei que lluitar contra aquest tema àrid dels doblers, pressupostos, contractacions... Per tant la veritat és que ja hi estava una mica avesat a tot aquest món. Ara bé, evidentment, entrar a dirigir aquesta casa, el Teatre Principal, és tasca de gran envergadura, molt complex, amb personal, dinàmica d'activitats diverses...

—*Que no es reduïxen només a teatre...*

—No, tenim en marxa activitats com l'Escola de Música, amb uns 200 alumnes, els cors —amb més de 200 altres persones—, la temporada d'òpera —que compleix ara la desena edició... Però de tota manera, i en vistes a la programació de l'any que ve, la nostra intenció és promoure produccions pròpies, sempre buscant uns màxims de qualitat, dins les nostres possibilitats.

—*El teatre és, evidentment, el més important.*

—Ho ha de ser. Tenim previst un muntatge de Llorenç Villalonga, celebrant el centenari del naixement; un musical de Guillem d'Efak amb música d'Antoni Parera Fons, molt a l'estil Broadway... És a dir, pretenem fer muntatges d'alta qualitat per tenir una resposta molt favorable del públic cap el teatre. És cert que fins ara s'havia deixat un mica el teatre. Així com l'òpera havia funcionat molt bé, el camp teatral crec que ha de tenir una injecció forta de noves idees, dinamisme i modernitat.

—*Coproduccions amb companyies?*

—Sí, hem establert acords amb companyies estables mallorquines per fer coproduccions que es puguin fer al Teatre.

—*Pensa a fer acords amb companyies catalanes o valencianes?*

—Aquesta és una línia de treball que consider molt important, vital diria jo. Establir acords amb companyies de Catalunya i el País Valencià és imprescindible. Hem de cercar que les produccions que feim aquí tinguin sortida cap a fora, i viceversa: que puguin venir aquí companyies de fora i, en aquest sen-

**Pere Noguera
(Palma, 1949),
diplomant en Art
Dramàtic per
l'Institut del
Teatre de
Barcelona
i llicenciat en
Filosofia i Lletres,
ha estat director
d'escena de
múltiples
muntatges.**

**Ara ocupa un nou
càrrec en la seva
dilatada vida
professional:
director de
l'històric Teatre
Principal de
Mallorca.**

tit, puc dir que ja estam en contacte amb el Teatre Lliure i amb la companyia Els comedians.

—*Com es pot ajudar el teatre no estable, les companyies d'afezionats?*

—Crec que la via —i això ja ho tenim previst—, és promoure aquests grups de forma que puguin estrenar al Teatre. Per sort a Mallorca n'hi ha moltes, d'aquestes companyies. Nosaltres els hi oferim un assessorament, ajuda... en el tema que ells considerin oportú i, a més, farem dues mostres. Una, durant el mes de juny, de teatre jove. L'altra, de teatre *amateur*, al setembre. Del total de propostes rebudes, se'n seleccionen sis, de les quals les dues millors tendran l'oportunitat d'estrenar al Teatre.

—*Quin serà el paper del Teatre Principal dins el món del teatre mallorquí?*

—Ho he dit en altres entrevistes, i pot sonar una mica pretensions, però és cert: el Teatre ha de ser la nau capitana del teatre mallorquí. És el teatre públic més important de Mallorca i de les Illes. Necessàriament ha de tenir un paper de promoció del teatre propi i de nous espectacles de qualitat. Ha de ser el motor que ajudi a avançar, a apujar el nivell de qualitat del teatre, i lògicament amb l'objectiu d'acostar al màxim públic possible el teatre mallorquí —i de totes les Balears perquè tenim previst arribar a acords amb companyies de les altres illes. De fet, tot està enfocat a fer que els mallorquins sentin molt present i molt seu aquest teatre que té tanta història darrere i que és part important del patrimoni cultural de Mallorca.

—*Com valora el projecte Alcover de col·laboració entre Iguana Teatre i altres companyies del Principat i el País Valencià?*

—És una iniciativa molt valuosa, que pretén establir acords amb companyies de fora. Crec que és molt positiu. Esper que es pugui obrir a altres companyies.

—*Com definiria el fenomen de Xesc Forteza, un home que ha dedicat tota la vida al teatre en català i que sembla l'únic que arrossega multituds?*

—Xesc Forteza recull tota la gran tradició de teatre mallorquí dels vodevils. A més és un gran actor i que ha sabut sintonitzar perfectament amb el públic i, sobretot, ha tengut una gran continuïtat al llarg de més de 25 anys al front de la seva companyia. Aquesta continuïtat li ha fet crear-se un públic incondicional que explica el fenomen Forteza. Molt d'aquest públic que va a veure en Xesc,

gnia del teatre mallorquí"

JOAN CELIA

només hi va per veure'l. Ha convertit les seves obres en una tradició anual. Molta gent només veu en Xesc i la resta de l'any no torna a anar al teatre. Es curiós. La nostra feina és aprofitar aquest potencial i que una part d'aquesta gent s'interessi per altres espectacles teatrals.

—*Teatre d'aficionats-teatre professional. Teatre propi-teatre forà... com han de conviure al Principal?*

—Amb qualitat. El nexa és la qualitat. Així ho volem fer, i hi haurà lloc per tots. Només amb la qualitat aconseguirem el suport del públic, que és el nostre objectiu.

—*Teatre en català o en castellà?*

—Tenim clar que hem de donar prioritat absoluta al teatre en català, tant nostre com el de Catalunya i del País Valencià. Ara bé, evidentment també portarem muntatges en castellà, però sempre que tinguin uns mínims de qualitat, de categoria, i de fet ja estam en contacte amb algunes companyies.

—*Ha passat a la història aquell Teatre Principal que era el lloc habitual del teatre madrileny comercial?*

—Les obres de n'Osinaga, vol dir?

—Sí

—Sí, crec que sí. Jo pens que aquest tipus de muntatges tan comercials tenen un lloc perfecte i molt més adient: l'Auditori de Palma. I no és que tinguem res contra aquest tipus de teatre, sinó que és molt més adient per un altre espai que no sigui el Teatre Principal.

—*Pot viure el teatre, sense subvencions?*

—És molt difícil. Ni a Barcelona, ni a Madrid, ni a Berlín, ni a París, ni a Londres... Només els musicals americans, propis del *show business*, muntatges molt forts econòmicament que funcionen deu o quinze anys van bé. La resta, a Europa, o és semipúblic o té ajudes. Per què passa això? Perquè els costos són tan enormes que fan impossible fer el muntatge si no hi ha suport. El gran renaixement del teatre català, ara mateix, no s'entén sense una política seriosa i contínua de subvencions econòmiques per part de les administracions.

—*Primer va ser el Liceu, després la Fenice de Venècia...*

—Toquem fusta! És molt perillós un teatre... Ho miram molt, això. Sempre tenim bombers al costat quan hi ha representació i duim un control al més estricte que podem. Però, repetesc, toquem fusta!

Miquel Payeras

"Tenim clar que hem de donar prioritat absoluta al teatre en català, tant nostre com de Catalunya i del País Valencià."